

HRVATSKI JEZIK I KOMUNIKACIJA

ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ A.5.1. Učenik govori i razgovara u skladu s interesima, potrebama i iskustvom.	– rijeko primjenjuje različite govorne činove i uz pomoć učitelja pripovijeda kronološki	– povremeno primjenjuje različite govorne činove i djelomično samostalno pripovijeda kronološki	– uglavnom primjenjuje različite govorne činove i uglavnom samostalno pripovijeda kronološki	– redovito primjenjuje različite govorne činove i samostalno pripovijeda kronološki
	– uz pomoć učitelja prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te slabo, tek na poticaj učitelja primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – povremeno odgovara na pitanja učitelja i razgovara o svakodnevnim događajima – uz pomoć učitelja slabo usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i modelu, poštuje temu – slabo i uz pomoć učitelja (smjernica i potpitanja) usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje – slabo razgovjetno govori i slabo točno intonira rečenice, može točno intonirati rečenicu ponavljajući za učiteljem	– povremeno prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te djelomično primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – na poticaj učitelja razgovara o svakodnevnim događajima i postavlja pitanja kako bi došao do informacije – djelomično samostalno usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i smjernicama, poštuje temu, opisuje kratko i uglavnom logično – djelomično samostalno usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje, pripovijeda kratko i uglavnom logično – djelomično razgovjetno govori i djelomično točno intonira rečenice, može točno intonirati rečenicu ponavljajući za učiteljem	– uglavnom samostalno prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te uglavnom samostalno primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – povremeno samostalno potiče razgovor, odgovara na pitanja i postavlja pitanja kako bi došao do informacije – uglavnom samostalno usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i smjernicama, poštuje temu, uglavnom opisuje logično, iscrpno i zanimljivo – uglavnom samostalno usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje, pripovijeda logično, iscrpno i zanimljivo – uglavnom razgovjetno govori i uglavnom točno intonira rečenice, može točno intonirati rečenicu ponavljajući za učiteljem	– samostalno prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te samostalno i spontano primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – često samostalno potiče razgovor, odgovara na pitanja i postavlja pitanja kako bi došao do informacije – samostalno usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i smjernicama, poštuje temu, opisuje logično, iscrpno i zanimljivo, pokazuje bogatstvo leksika i teži originalnosti – samostalno usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje, pripovijeda logično, iscrpno i zanimljivo, služi se govornim vrednotama za zadržavanje pozornosti slušatelja – razgovjetno govori i točno intonira rečenice

HJ A.5.2. Učenik sluša tekst, izdvaja ključne riječi i objašnjava značenje teksta.	– sluša tekst, slabo izdvaja ključne riječi i uz pomoć učitelja piše bilješke	– sluša tekst, djelomično samostalno izdvaja ključne riječi i piše bilješke	– sluša tekst, uglavnom uspješno izdvaja ključne riječi, uglavnom samostalno piše bilješke te prepričava tekst	– sluša tekst, vrlo uspješno izdvaja ključne riječi, samostalno piše bilješke, uspješno prepričava tekst
	– uz višestruke poticaje sluša tekst – točno odgovara na pitanja učitelja o sadržaju slušanoga teksta – uz pomoć učitelja izdvaja ključne riječi te piše kratke i djelomično jasne bilješke o slušanome tekstu, uz pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – uz pomoć učitelja djelomično jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – rijetko točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – značenje riječi u rječniku traži na poticaj učitelja	– uz početni poticaj sluša tekst – uz povremenu pomoć učitelja prepričava i objašnjava sadržaj slušanoga teksta – uz povremenu pomoć učitelja izdvaja ključne riječi te piše uglavnom jasne kratke bilješke o slušanome tekstu, uz povremenu pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – uz pomoć učitelja uglavnom jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – djelomično točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – povremeno samostalno traži značenje riječi u rječniku	– uz početni poticaj pažljivo sluša tekst – samostalno prepričava i objašnjava sadržaj slušanoga teksta – uglavnom samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne kratke bilješke o slušanome tekstu, uglavnom razlikuje bitno od nebitnoga – samostalno, uglavnom jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – uglavnom točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – uglavnom samostalno traži značenje riječi u rječniku	– uz početni poticaj pažljivo i aktivno sluša tekst – samostalno prepričava i objašnjava sadržaj slušanoga teksta, postavlja pitanja o tekstu – samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne bilješke o slušanome tekstu, razlikuje bitno od nebitnoga – samostalno, jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – redovito točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – samostalno traži značenje riječi u rječniku
HJ A.5.3. Učenik čita tekst, izdvaja ključne riječi i objašnjava značenje teksta.	– čita tekst, slabo izdvaja ključne riječi i uz pomoć učitelja piše bilješke	– čita tekst, djelomično samostalno izdvaja ključne riječi i piše bilješke	– čita tekst, uglavnom uspješno izdvaja ključne riječi, uglavnom samostalno piše bilješke te prepričava tekst	– čita tekst, vrlo uspješno izdvaja ključne riječi, samostalno piše bilješke, uspješno prepričava tekst
	– slabo, uz pomoć učitelja prepoznaje svrhu čitanja (osobna i javna) – uz pomoć učitelja uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst uz često zastajkivanje ili pogrešno	– djelomično samostalno prepoznaje svrhu čitanja – djelomično samostalno uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst uz povremeno zastajkivanje kod višesložnih riječi, uglavnom poštuje rečenične intonacije	– uglavnom samostalno prepoznaje svrhu čitanja – uglavnom samostalno uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst fluentno i točno, poštuje rečenične intonacije, ali bez izražajnosti	– samostalno prepoznaje svrhu čitanja – samostalno uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst fluentno i točno, poštuje rečenične intonacije, u čitanju postiže izražajnost

	izgovaranje višesložnih riječi, ne poštuje rečenične intonacije – točno odgovara na pitanja učitelja o sadržaju pročitanaog teksta – uz pomoć učitelja izdvaja ključne riječi i piše kratke i djelomično jasne bilješke o pročitanoj tekstu, uz pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – rijetko jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – rijetko točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – uz pomoć učitelja služi se sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – uz pomoć učitelja služi se osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga	– uz povremenu pomoć učitelja prepričava i objašnjava sadržaj pročitanaog teksta – djelomično samostalno izdvaja ključne riječi i piše uglavnom jasne kratke bilješke o pročitanoj tekstu, uz povremenu pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – djelomično jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – djelomično točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – djelomično se samostalno služi sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – djelomično se samostalno služi osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga	– uglavnom samostalno prepričava i uglavnom točno objašnjava sadržaj pročitanaog teksta – uglavnom samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne kratke bilješke o pročitanoj tekstu, uglavnom razlikuje bitno od nebitnoga – uglavnom samostalno, uglavnom jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – uglavnom točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – uglavnom se samostalno služi sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – uglavnom se samostalno služi osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga	– samostalno prepričava i objašnjava sadržaj pročitanaog teksta, postavlja pitanja o tekstu – samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne kratke bilješke o pročitanoj tekstu, razlikuje bitno od nebitnoga – samostalno jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – redovito točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – samostalno se služi sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – samostalno se služi osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga
--	--	---	---	--

HJ A.5.4.
Učenik piše tekstove
trodijelne strukture u
skladu s temom.

– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture ne postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost	– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture djelomično postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost	– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture uglavnom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost	– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost
– uz pomoć i vodstvo učitelja utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima – uz pomoć učitelja piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, bilješke su neuredne i slabo pregledne – prema modelu piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom ne postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – prema modelu opisuje osobu ne postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – uz pomoć učitelja (smjernica i potpitanja) pripovijeda kronološki nižući događaje, slabo postiže ulančanost rečenica – uz pomoć učitelja služi se novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – na poticaj i uz pomoć učitelja provjerava točnost informacija – rijetko točno citira i navodi ime autora – rijetko točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima (vlastite imenice i	– uz povremenu pomoć učitelja utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, djelomično povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom – djelomično samostalno piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, bilješke su djelomično uredne i pregledne – prema smjernicama piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom djelomično postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – prema smjernicama opisuje osobu djelomično postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – uglavnom samostalno pripovijeda kronološki nižući događaje, djelomično postiže ulančanost rečenica – na poticaj učitelja služi se novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – na poticaj učitelja provjerava točnost informacija – djelomično točno citira i navodi ime autora – djelomično točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i	– uglavnom samostalno utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, uglavnom povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom – uglavnom samostalno piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, bilješke su uglavnom uredne i pregledne – prema smjernicama piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom uglavnom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – prema smjernicama opisuje osobu uglavnom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – pripovijeda kronološki nižući događaje uglavnom povezujući rečenice tako da sljedeća proizlazi iz prethodne – uglavnom se samostalno služi novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – uglavnom samostalno provjerava točnost informacija – uglavnom točno citira i navodi ime autora	– samostalno utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom – samostalno piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, vodi bilješke uredno i pregledno – prema vlastitome planu piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost, pokazuje bogatstvo leksika i teži originalnosti – izrađuje vlastiti plan opisa te opisuje osobu navodeći pojedinosti i iskazujući svoj doživljaj osobe – pripovijeda kronološki nižući događaje povezujući rečenice tako da sljedeća proizlazi iz prethodne – služi se novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – samostalno provjerava točnost informacija – točno citira i navodi ime autora – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima (vlastite imenice i

	posvojni pridjevi) u poznatim primjerima – uz pomoć učitelja služi se pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – rijetko piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima	višerječnim imenima (vlastite imenice i posvojni pridjevi) u poznatim primjerima – na poticaj učitelja služi se pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – djelomično točno piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima	– uglavnom točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima (vlastite imenice i posvojni pridjevi) u poznatim i nepoznatim primjerima – uglavnom se samostalno služi pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – uglavnom točno piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima	posvojni pridjevi) u poznatim i nepoznatim primjerima – samostalno se služi pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima
HJ A.5.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o promjenjivim i nepromjenjivim riječima na oglednim i čestim primjerima.	– slabo razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta	– djelomično razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta	– uglavnom razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta	– razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta
	– slabo razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – uz pomoć učitelja prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – uz pomoć učitelja izriče prezent, perfekt i futur I. – uz pomoć učitelja razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – uz pomoć učitelja uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – prema modelu provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini – slabo provodi glasovne promjene u prototipnim riječima	– djelomično razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – djelomično samostalno prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – djelomično samostalno izriče prezent, perfekt i futur I. – djelomično samostalno razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – djelomično samostalno uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – djelomično točno provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini – djelomično provodi glasovne promjene u riječima	– uglavnom razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – uglavnom samostalno infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – uglavnom samostalno izriče prezent, perfekt i futur I. – uglavnom samostalno razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – uglavnom samostalno uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – uglavnom točno provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini	– razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – samostalno prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – samostalno izriče prezent, perfekt i futur I. – samostalno razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – samostalno uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – samostalno i točno provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini

	– uz pomoć učitelja razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice	– djelomično samostalno razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice	– uglavnom provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – uglavnom samostalno razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice	– samostalno i točno provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – samostalno razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice
HJ A.5.6. Učenik uočava jezičnu raznolikost hrvatskoga jezika u užem i širem okružju.	– rijetko prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika	– povremeno prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika	– uglavnom prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika	– redovito prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika
	– odgovara na učiteljeva pitanja o službenoj ulozi i uporabi hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – uz pomoć učitelja razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina – uz pomoć učitelja uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – uz pomoć učitelja prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – slabo razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	– djelomično samostalno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – djelomično samostalno razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te ih prepoznaje u primjerima – djelomično samostalno uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – djelomično samostalno prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – djelomično razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	– uglavnom samostalno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – uglavnom samostalno razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te uglavnom samostalno navodi primjere – uglavnom samostalno uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – uglavnom samostalno prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – uglavnom razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	– samostalno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – samostalno razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te navodi primjere – samostalno uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – samostalno prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja

KNJIŽEVNOST I STVARALAŠTVO

ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ B.5.1. Učenik obrazlaže doživljaj književnoga teksta, objašnjava uočene ideje povezujući tekst sa svijetom oko sebe.	– izražava emocionalni doživljaj i slabo razumijevanje književnoga teksta	– izražava emocionalni doživljaj i djelomično razumijevanje književnoga teksta	– izražava emocionalni doživljaj i uglavnom točno razumijevanje književnoga teksta	– izražava emocionalni doživljaj i točno razumijevanje književnoga teksta
	– na poticaj učitelja slabo izražava doživljaj o književnome tekstu – rijetko doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – rijetko komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – uz pomoć učitelja prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta	– povremeno izražava doživljaj o književnome tekstu – povremeno doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – povremeno komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – djelomično samostalno prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta te ih povezuje sa stvarnošću	– uglavnom redovito izražava doživljaj o književnome tekstu – uglavnom redovito doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – uglavnom redovito komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – uglavnom samostalno prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta te ih povezuje sa stvarnošću	– redovito izražava doživljaj o književnome tekstu – redovito doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – redovito komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – samostalno prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta te ih povezuje sa stvarnošću
HJ B.5.2. Učenik razlikuje temeljna žanrovska obilježja književnoga teksta.	– slabo razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim primjerima	– djelomično razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim primjerima	– uglavnom razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim i novim primjerima	– razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim i novim primjerima
	– uočava književnost kao umjetnost riječi te uz pomoć učitelja objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova – uz pomoć učitelja razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi	– uočava književnost kao umjetnost riječi te djelomično samostalno objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere – djelomično samostalno razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi	– uočava književnost kao umjetnost riječi te uglavnom samostalno objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere – uglavnom samostalno razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima	– uočava književnost kao umjetnost riječi te samostalno objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere – samostalno razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi

	tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – uz pomoć učitelja primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – uz pomoć učitelja djelomično prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba	tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – djelomično samostalno primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – djelomično samostalno prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba	na osnovi tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – uglavnom samostalno primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – uglavnom samostalno prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba	tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – samostalno primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – samostalno prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba
--	--	---	---	---

HJ B.5.3. Učenik obrazlaže vlastiti izbor književnoga teksta.

Književnoteorijska znanja u službi su proširivanja vlastitog iskustva čitanja i razvijanja pozitivnoga stava prema čitanju.

HJ B.5.4. Učenik se stvaralački izražava prema vlastitome interesu potaknut različitim iskustvima i doživljajima književnoga teksta.

Ishod se prati i ne podliježe vrednovanju. Učitelj cijeni učenikovu samostalnost i poštuje njegove mogućnosti. Učenik predstavlja uradak razrednomu odjelu, a učitelj ga može nagraditi ocjenom za izniman trud.

KULTURA I MEDIJI				
ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ C.5.1. Učenik razlikuje tiskane medijske tekstove i izdvaja tekstove / sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti.	– uz pomoć učitelja nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima	– djelomično samostalno nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima	– uglavnom samostalno nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima	– samostalno nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima
	– uz pomoć učitelja razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – uz pomoć učitelja uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – uz pomoć učitelja prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – uz pomoć učitelja izdvaja sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce	– djelomično samostalno razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – djelomično samostalno uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – djelomično samostalno prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – djelomično samostalno izdvaja sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce	– uglavnom samostalno razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – uglavnom samostalno uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – uglavnom samostalno prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – uglavnom samostalno izdvaja sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce	– samostalno razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – samostalno uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – samostalno prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – samostalno izdvaja sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce

HJ C.5.2. Učenik opisuje značenje popularnokulturnih tekstova u kontekstu svakodnevnoga života.	– uz pomoć učitelja povezuje popularno-kulturne tekstove sa svakodnevnim životom	– djelomično samostalno povezuje popularnokulturne tekstove sa svakodnevnim životom	– uglavnom samostalno povezuje popularno-kulturne tekstove sa svakodnevnim životom	– samostalno povezuje popularnokulturne tekstove sa svakodnevnim životom
	– rijetko uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uz pomoć učitelja opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – uz pomoć učitelja uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – uz pomoć učitelja objašnjava pojam popularne kulture	– povremeno uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – djelomično samostalno opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – djelomično samostalno uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – djelomično samostalno objašnjava pojam popularne kulture	– uglavnom redovito uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uglavnom samostalno opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – uglavnom samostalno uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – uglavnom samostalno objašnjava pojam popularne kulture	– redovito uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – samostalno opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – samostalno uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – samostalno objašnjava pojam popularne kulture

HJ C.5.3. Učenik posjećuje kulturne događaje u fizičkome i virtualnome okružju.

Ishod se ne vrednuje, samo se prati.

OBLICI VREDNOVANJA		
VREDNOVANJE ZA UČENJE	VREDNOVANJE KAO UČENJE (vršnjačko vrednovanje i samovrednovanje)	VREDNOVANJE NAUČENOGA
– argumentirane rasprave – promatranje – rješavanje problema – poster – pitanja radi provjere razumijevanja – domaće zadaće – kratke pisane provjere – izlazne kartice – grafički organizatori znanja – razmjena informacija o učenju i rezultatima učenja	– trominutna stanka – (samo)procjena uradaka – lista za procjenu – rubrike	– pisane provjere – usmeno ispitivanje – analiza mape radova – opažanje izvedbe učenika – procjena rasprave u kojoj sudjeluje učenik – analiza učeničkih radova